

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
EKONOMIKOS PAŽANGOS DEPARTAMENTO EKONOMIKOS SKYRIUS**

PAŽYMA

**DĖL CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR
6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR VARTOTOJŲ TEISIŲ
APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 40 STRAIPSNIO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO (TAP-16-824(2))**

2016-06-15 Nr. NV-1921

Vilnius

1. Projektų rengėjas: Teisingumo ministerija.

- 2. Projektų tikslas, esmė:** Civilinio kodekso straipsnių nuostatų pakeitimo projektas parengtas siekiant užtikrinti tinkamą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių nuostatų įgyvendinimą. Projektu siekiama patobulinti kai kurias Civilinio kodekso normas, reglamentuojančias vartojimo sutartis. Kadangi direktyva 2011/83/ES taikoma ne tik pirkimo-pardavimo sutartims ir paslaugų sutartims, pagal kurias vartotojas turi sumokėti kainą, bet ir sutartims dėl skaitmeninio turinio teikimo, ir kainos sumokėjimas nėra būtinas šių sutarčių požymis, įstatymo projekte numatyta, kad šio kodekso numatytais atvejais vartojimo sutartimis laikomos ir kitos sutartys. Įstatymo projekte numatyta, kad verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Projektu taip pat numatyta, kad įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą. Projektu taip pat numatyta, kad verslininkas, suteikiantis vartotojui galimybę susisiekti su juo dėl sudarytos sutarties naudojantis telefono ryšio paslaugomis, negali naudoti telefono ryšio numerio, kuriuo skambinant būtų taikoma didesnė negu bazinė skambučių kaina, t.y. didesnė negu kaina, kurią vartotojas moka už skambučius viešųjų fiksuotojo ir judriojo telefono ryšio paslaugų numeriais. Projektu numatyta, kad verslininkas gali sudaryti sąlygas vartotojui interneto svetainėje elektroniniu būdu pateikti dokumentus dėl nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties atsisakymo.

Vartotojų teisių apsaugos įstatymo pakeitimo projektu numatoma, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo 14 straipsnyje nurodytų reikalavimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui galės skirti nuo 72 iki 724 eurų baudą (Reglamento 14 straipsnyje nustatyta komercinės veiklos subjektų ir elektroninių prekyviečių pareiga savo interneto svetainėse pateikti elektroninę nuorodą į elektroninę ginčų sprendimo platformą ir taip pat informaciją vartotojams apie galimybę naudotis šia platforma kilusiems ginčams spręsti).

- 3. Derinimas:** projektas dėl Civilinio kodekso straipsnių nuostatų pakeitimų derintas su Finansų ministerija, Ūkio ministerija, Europos teisės departamentu, Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba ir Ryšių reguliavimo tarnyba. Po ministerijų atstovų pasitarimo projektas tikslintas pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabas. Dėl Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabų, susijusių su nuostatų aktualumu, nuorodų teikimu, projektų apjungimu (dėl Civilinio kodekso nuostatų, kurioms Vyriausybė jau pritarė 2016 m. birželio 8 d. nutarimu Nr. 593), į kurias nebuvo atsižvelgta, pridėdama derinimo pažymą. Projektas dėl Vartotojų teisių apsaugos įstatymo pakeitimo derintas su Europos teisės departamentu.

4. Dalykinio vertinimo išvada:

Teikiami projektai iš esmės atitinka Vyriausybės darbo reglamento reikalavimus.

Ekonomikos skyriaus patarėja

Rasa Mulevičiūtė

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-06-03 Nr. **(1.5) AT-694**

DĖL CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR 6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 40 STRAIPSNIO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Atsižvelgdami į ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) pasitarimo rezultatus (2016 m. gegužės 24 d. protokolo Nr. 21 26 klausimas), teikiame patikslintą Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas Nr. 1) ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas Nr. 2).

Įstatymo projektas Nr. 1 parengtas, siekiant užtikrinti tinkamą 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (toliau – direktyva 2011/83/ES) nuostatų įgyvendinimą, atsižvelgiant į Europos Komisijos paklausimą Nr. 7880/15/JUST dėl direktyvos 2011/83/ES kai kurių nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę, į Europos Komisijos Teisingumo generalinio direktorato parengtas gaires dėl direktyvos 2011/83/ES taikymo (*Guidance document*)¹ ir į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją, aiškinant 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (toliau – direktyva 93/13/EEB) nuostatas².

Įstatymo projektu Nr. 1 siekiama patobulinti kai kurias Civilinio kodekso normas, reglamentuojančias vartojimo sutartis, perkeliančias direktyvų 93/13/EEB ir 2011/83/ES nuostatas į nacionalinę teisę, užtikrinant visišką nacionalinės teisės normų atitiktį šių direktyvų nuostatoms.

Įstatymo projektas Nr. 1 patikslintas pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pateiktas pastabas. Dėl pastabų, į kurias nebuvo atsižvelgta, teikiama derinimo pažyma.

Įstatymo projektas Nr. 2 parengtas, siekiant įgyvendinti 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB

¹ Paskelbta internete adresu http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/index_en.htm.

² Žr. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2015 m. lapkričio 19 d. nutartį byloje C-74/15.

(EGS reglamentas), 14 ir 18 straipsnių nuostatas. EGS reglamento 14 straipsnyje nustatyta komercinės veiklos subjektų ir elektroninių prekyviečių pareiga savo interneto svetainėse pateikti elektroninę nuorodą į EGS platformą bei informaciją vartotojams apie galimybę naudotis EGS platforma kilusiems ginčams spręsti. Pagal EGS reglamento 18 straipsnį turi būti nustatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos komercinės veiklos subjektams už EGS reglamento 14 straipsnyje nustatytų pareigų pažeidimą. Pagal Įstatymo projektą Nr. 2 Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento (ES) Nr. 524/2013 14 straipsnyje nurodytų reikalavimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui galės skirti nuo 72 iki 724 eurų baudą.

Įstatymų projektų įgyvendinimui nereikės priimti įstatymų įgyvendinamųjų teisės aktų. Įstatymų projektai atitinka Šešioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės veiklos programą. Įstatymų projektų įgyvendinimui papildomų valstybės biudžeto lėšų nereikės.

Įstatymų projektai paskelbti Teisės aktų informacinėje sistemoje.

Įstatymo projektą Nr. 1 parengė Teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamentas (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 2993, el. paštas jolita.sinkeviciute@tm.lt, tiesioginis rengėjas – departamento patarėjas Algis Baležentis, tel. 266 2927, el. paštas algis.balezentis@tm.lt). Įstatymo projektą Nr. 2 parengė Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (direktorius Feliksas Petrauskas, tel. 262 67 51, Teisės skyriaus vedėja Audronė Kaušylienė, tel. 212 12 34, Teisės skyriaus vyriausioji specialistė Dovilė Gailiūtė, tel. 212 14 13) ir Teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamentas.

Įstatymo projektas Nr. 1 suderintas su Finansų ministerija, Ūkio ministerija, Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos, Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba ir Ryšių reguliavimo tarnyba. Įstatymo projektas Nr. 2 suderintas su Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projektas, 3 l.

2. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projekto lyginamasis variantas, 3 l.

3. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projekto aiškinamasis raštas, 3 l.

4. Atitikties lentelė, 15 l.

5. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projektas, 1 l.

6. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projekto lyginamasis variantas, 1 l.

7. Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projekto aiškinamasis raštas, 2 l.

8. Atitikties lentelė, 1 l.

9. Vyriausybės nutarimo projektas, 1 l.

10. Derinimo pažyma, 3 l.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatonis

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵,
6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR 6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS
ĮSTATYMO NR. I-657 40 STRAIPSNIO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pritarti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projektui ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projektui bei pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Įgalioti teisingumo ministrą Juožą Bernatonių, o jam negalint dalyvauti – teisingumo viceministrą Giedrių Mozūraitį atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytą įstatymo projektą Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras

Teisinių institucijų
departamento direktorė
Jolita Sinkavičiūtė
2016-05-31

Teisingumo ministras
Juozas Bernatonių
Juozas Bernatoniš

LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹
IR 6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas, siekiant užtikrinti tinkamą 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (toliau – direktyva 2011/83/ES) nuostatų įgyvendinimą, atsižvelgiant į Europos Komisijos paklausimą Nr. 7880/15/JUST dėl direktyvos 2011/83/ES kai kurių nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę, taip pat įvertinus Europos Komisijos Teisingumo generalinio direktorato parengtas gaires dėl direktyvos 2011/83/ES taikymo (*Guidance document*)¹ ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2015 m. lapkričio 19 d. nutartį byloje C-74/15.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projekto iniciatorius – Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija. Įstatymo projektą parengė Teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamentas (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 2993, el. paštas jolita.sinkeviciute@tm.lt, tiesioginis rengėjas – departamento patarėjas Algis Baležentis, tel. 266 2927, el. paštas algis.balezentis@tm.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Civilinio kodekso šeštosios knygos XVIII¹ skyriuje „Vartojimo sutartys“ (6.228¹–6.228¹⁶ straipsniuose) nustatyti vartojimo sutarčių ypatumai ir vartotojų teisių apsaugos priemonės, sudarant sutartis su verslininkais. Civilinio kodekso 6.228¹ straipsnio 1 dalyje apibrėžta vartojimo sutarties samprata – vartojimo sutartimi verslininkas įsipareigoja perduoti vartotojui prekes nuosavybės teise arba suteikti paslaugas vartotojui, o vartotojas įsipareigoja priimti prekes ar paslaugas ir sumokėti jų kainą.

Pagal 6.228⁴ straipsnio 1 dalį vartotojas turi teisę teismo tvarka reikalauti pripažinti negaliojančiomis vartojimo sutarties nesąžiningas sąlygas. Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad verslininkas, suteikiantis vartotojui galimybę susisiekti su juo dėl sudarytos sutarties naudojantis telefono ryšio paslaugomis, negali naudoti telefono ryšio numerio, kuriuo skambinant būtų taikoma didesnė telefono ryšio paslaugų kaina, negu nustatyta vartotojo ir telefono ryšio paslaugų teikėjo sutartyje. Civilinio kodekso 6.228¹⁰ straipsnio 7 dalis numato, kad verslininkas gali sudaryti sąlygas vartotojui elektroninėmis priemonėmis atsisakyti nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties. Pagal Civilinio kodekso 6.228¹² straipsnio 3 dalį informacija apie skaitmeninio turinio funkcines savybes, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones, ir skaitmeninio turinio suderinamumą su technine ir programine įranga turi būti pateikiama vartotojui tik sudarant vartojimo sutartį dėl skaitmeninio turinio teikimo.

¹ Paskelbta internete adresu http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/index_en.htm.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Kadangi direktyva 2011/83/ES taikoma ne tik pirkimo-pardavimo sutartims ir paslaugų sutartims, pagal kurias vartotojas turi sumokėti kainą (žr. direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 5 ir 6 dalis), bet ir sutartims dėl skaitmeninio turinio teikimo, ir kainos sumokėjimas nėra būtinas šių sutarčių požymis (t. y. direktyva 2011/83/ES taikoma ir toms sutartims dėl skaitmeninio turinio teikimo, kurios numato skaitmeninio turinio vartotojams teikimą be kainos sumokėjimo), Įstatymo projekte numatyta, kad šio kodekso nustatytais atvejais vartojimo sutartimis laikomos ir kitos sutartys. Kartu Įstatymo projekte atsisakoma nuostatos, kad vartotojas įsipareigoja sumokėti kainą, apibrėžiant vartojimo sutarties dėl skaitmeninio turinio teikimo sampratą.

Atsižvelgiant į 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais taikymo sritį ir į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2015 m. lapkričio 19 d. nutartį byloje C-74/15, kurioje konstatuota, kad vienodos teisės normos dėl nesąžiningų sąlygų turėtų būti taikomos „visoms sutartims“, pardavėjų ar tiekėjų sudaromoms su vartotojais, kaip jie apibrėžti šios direktyvos 2 straipsnio b ir c punktuose; sutartys, kurioms taikoma direktyva 93/13/EEB, šioje direktyvoje apibrėžiamos remiantis jas sudarančių asmenų statusu pagal tai, ar jie veikia verslo, prekybos arba profesijos tikslais, ar ne (Teisingumo Teismo nutarties 21, 23 punktai), Įstatymo projekte numatyta, kad nesąžiningų sąlygų kontrolės aspektu gali būti tikrinama bet kuri verslininko ir vartotojo sudaryta sutartis.

Pažymėtina, kad direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnis taikomas ir mokėjimams grynaisiais pinigais (žr. Europos Komisijos Teisingumo generalinio direktorato parengtas direktyvos 2011/83/ES taikymo gaires). Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalis neužtikrina tinkamo direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnio įgyvendinimo (t. y. neapimami mokėjimai grynaisiais pinigais), Įstatymo projekte numatyta, kad verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Kartu, atsižvelgiant į Mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalį, numatyta, kad įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą. Be to, siekiant aukšto vartotojų teisių apsaugos lygio ir tikslaus direktyvos 2011/83/ES nuostatų įgyvendinimo, Įstatymo projekte patikslinamas direktyvos 2011/83/ES 21 ir 22 straipsnių, numatančių ribojimus mokesčiams už vartotojo ir verslininko bendravimą telefonu ir reikalavimus dėl vartotojų mokamų papildomų mokėjimų, nuostatų įgyvendinimas.

Direktyvos 2011/83/ES 3 straipsnio 4 dalyje nėra nustatyta jokių išimčių ar ypatumų dėl neterminuotų sutarčių ar sutarčių, kuriose numatomas periodinių įmokų mokėjimas, todėl Civilinio kodekso 6.228⁹ straipsnio 3 dalies antrasis sakinyss galimai neatitinka nurodytos direktyvos 2011/83/ES nuostatos. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projekte siūloma atsisakyti šio specifinio teisinio reguliavimo, paliekant tik bendrąją direktyvos 3 straipsnio 4 dalį atitinkančią normą.

Kadangi pagal direktyvą 2011/83/ES informavimo reikalavimai dėl skaitmeninio turinio funkcinių savybių ir skaitmeninio turinio suderinamumo su technine ir programine įranga taikomi visoms vartojimo sutartims, numatančioms skaitmeninio turinio teikimą vartotojams, t. y. nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninis turinys teikiamas patvariojoje laikmenoje ar neįrašytas į ją, Įstatymo projekte numatyta, kad nurodyti informavimo reikalavimai taikytini visoms vartojimo sutartims, jeigu reikalinga (t. y. šie reikalavimai taikytini ir sutartims dėl į patvariąją laikmeną įrašyto skaitmeninio turinio teikimo).

Atsižvelgiant į tai, kad direktyvoje 2011/83/ES reglamentuota galimybė verslininkui sudaryti sąlygas vartotojui atsisakyti nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties interneto svetainėje, o ne elektroninėmis priemonėmis (ši sąvoka platesnė nei interneto svetainės sąvoka), Įstatymo projekte numatyta, kad verslininkas gali sudaryti sąlygas vartotojui interneto svetainėje elektroniniu būdu pateikti sutarties atsisakymą.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės

Priėmus Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priėmus Įstatymo projektą, poveikio kriminogeninei situacijai ir korupcijai nenumatoma.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priėmus Įstatymo projektą, verslo sąlygos iš esmės nesikeis. Priėmus Įstatymo projektą, bus iš esmės išspręsti kai kurie kylantys neaiškumai dėl normų, perkeliančių direktyvos 2011/83/ES nuostatas, bus užtikrintas didesnis teisinio reguliavimo aiškumas ir teisinis tikrumas.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus Įstatymo projektą, nereikės priimti kitų įstatymų, jų keisti ar pripažinti netekusiais galios.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymo projekte naujos sąvokos neapibrėžiamos.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas. Įstatymo projektu patikslinamas direktyvų 93/13/EEB ir 2011/83/ES perkėlimas į nacionalinę teisę, t.y. užtikrinamas tikslus jų perkėlimas.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Įstatymo projekto įgyvendinimui nereikės priimti įstatymų įgyvendinamųjų teisės aktų.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti

Įstatymo projekto nuostatoms įgyvendinti papildomų valstybės biudžeto lėšų nereikės, taip pat jų nebus ir sutaupyta.

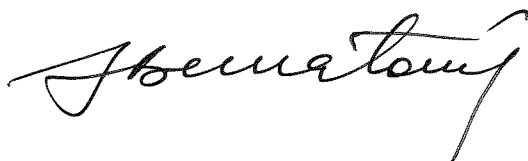
13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projektas paskelbtas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje (TAIS).

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai Įstatymo projekto žodžiai (pagal Europos žodyną *Eurovoc*): „vartotojas“, „verslininkas“, „vartojimo sutartis“.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

7

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR
6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 6.228¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartojimo sutartimi verslininkas įsipareigoja perduoti vartotojui prekes nuosavybės teise arba suteikti paslaugas vartotojui, o vartotojas įsipareigoja priimti prekes ar paslaugas ir sumokėti jų kainą. Šio kodekso nustatytais atvejais vartojimo sutartimis laikomos ir kitos verslininko ir vartotojo sudarytos sutartys.“

2 straipsnis. 6.228³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228³ straipsnio 2 dalies 13 punktą ir jį išdėstyti taip:

„13) sutartims dėl keleivių vežimo, išskyrus šio kodekso 6.228⁵ straipsnio 3 ir 6 dalis bei 6.228⁸ straipsnio 3 dalį.“

3 straipsnis. 6.228⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228⁴ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartotojas turi teisę teismo tvarka reikalauti pripažinti negaliojančiomis vartojimo sutarties nesąžiningas sąlygas. Šiame straipsnyje vartojimo sutartimi laikoma bet kuri verslininko ir vartotojo sudaryta sutartis.“

4 straipsnis. 6.228⁵ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228⁵ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Prieš sudarydamas vartojimo sutartį, verslininkas turi gauti aiškų vartotojo sutikimą dėl kiekvieno papildomo mokesčio, numatyto prie kainos (atlyginimo už verslininko pagrindinės sutartinės prievoles įvykdymą). Jeigu verslininkas negavo aiškaus vartotojo sutikimo, bet numanė jį iš išankstinių teiginių, su kuriais vartotojas, norėdamas išvengti papildomų mokesčių, turėjo nesutikti, vartotojas turi teisę tokius mokesčius susigrąžinti.“

2. Pakeisti 6.228⁵ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Verslininkas, suteikiantis vartotojui galimybę susisiekti su juo dėl sudarytos sutarties naudojantis telefono ryšio paslaugomis, negali naudoti telefono ryšio numerio, kuriuo skambinant būtų taikoma didesnė negu bazinė skambučių kaina, t. y. didesnė negu kaina, kurią vartotojas moka už skambučius viešųjų fiksuotojo ir judriojo telefono ryšio paslaugų numeriais. Verslininkas, pažeidęs šią pareigą, turi atlyginti dėl to vartotojo patirtas išlaidas.“

3. Papildyti 6.228⁵ straipsnį 6 dalimi:

„6. Verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas

dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą.“

5 straipsnis. 6.228⁶ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228⁶ straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:
 „5) priminimas apie prekės garantiją pagal įstatymą, tinkamumo naudoti terminas, garantinio aptarnavimo ir kokybės garantijos (komercinės garantijos) sąlygos, jeigu reikalinga;“.
2. Papildyti 6.228⁶ straipsnio 1 dalį 7 punktu:
 „7) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;“.
3. Papildyti 6.228⁶ straipsnio 1 dalį 8 punktu:
 „8) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio suderinamumas su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.“

6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:
 „3) verslininko buveinės adresas ir, jei turi, telefono ryšio, fakso numeriai ir elektroninio pašto adresas, kuriais vartotojas gali susisiekti su verslininku, ir, jeigu reikalinga, duomenys apie verslininką, kurio vardu veikiama (vardas ir pavardė ar pavadinimas, buveinės adresas). Verslininko ir, jeigu reikalinga, verslininko, kurio vardu veikiama, ekonominės veiklos vietos adresas, kuriuo vartotojas gali pateikti skundus, nurodomas, jeigu ekonominės veiklos adresas skiriasi nuo buveinės adreso;“.
2. Pakeisti 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:
 „10) priminimas apie prekės garantiją pagal įstatymą;“.
3. Papildyti 6.228⁷ straipsnio 1 dalį 17 punktu:
 „17) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;“.
4. Papildyti 6.228⁷ straipsnio 1 dalį 18 punktu:
 „18) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio suderinamumas su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.“

7 straipsnis. 6.228⁹ straipsnio pakeitimas

- Pakeisti 6.228⁹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:
- „3. Ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims, kai suma, kurią turi sumokėti vartotojas, yra mažesnė už dvidešimt penkis eurus, netaikomi šis straipsnis, šio kodekso 6.228⁷ ir 6.228¹⁰ straipsniai.“

8 straipsnis. 6.228¹⁰ straipsnio pakeitimas

- Pakeisti 6.228¹⁰ straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:
- „7. Verslininkas gali sudaryti sąlygas vartotojui interneto svetainėje elektroniniu būdu pateikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus dokumentus dėl nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties atsisakymo. Šiuo atveju verslininkas privalo nedelsdamas patvirtinti patvariojoje laikmenoje vartotojui, kad gavo jo sutarties atsisakymą.“

9 straipsnis. 6.228¹¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228¹¹ straipsnio 10 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) verslininkas nepateikė vartotojui informacijos apie teisę atsisakyti sutarties pagal šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 7 punktą arba šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punkte nustatytos informacijos, kad vartotojas turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio straipsnio 9 dalį, arba“.

10 straipsnis. 6.228¹² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228¹² straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartojimo sutartimi dėl skaitmeninio turinio teikimo verslininkas įsipareigoja vartotojui suteikti patvariojoje laikmenoje neįrašytą skaitmeninį turinį (duomenis, kurie kuriami ir pateikiami skaitmenine forma).“

2. Pripažinti netekusia galios 6.228¹² straipsnio 3 dalį.

3. Pakeisti 6.228¹² straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Vartotojas neturi pareigos mokėti už viso ar dalies patvariojoje laikmenoje neįrašyto skaitmeninio turinio teikimą, kai yra bent viena iš šių sąlygų:

1) vartotojas nepateikė savo išankstinio aiškaus sutikimo dėl skaitmeninio turinio teikimo pradžios iki šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnyje nustatyto termino pabaigos;

2) vartotojas, pateikdamas savo sutikimą dėl skaitmeninio turinio teikimo pradžios, nepripažino, kad praranda teisę atsisakyti sutarties;

3) verslininkas nepateikė vartotojui patvirtinimo pagal šio straipsnio 4 dalį.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Tėsimųjų institucijų
departamento direktorė
Jolita Sinkevičiūtė
1016-05-31

Teisingumo ministras
Juozas Bernatonių
Juozas Bernatoniš

LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR
6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 6.228¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartojimo sutartimi verslininkas įsipareigoja perduoti vartotojui prekes nuosavybės teise arba suteikti paslaugas vartotojui, o vartotojas įsipareigoja priimti prekes ar paslaugas ir sumokėti jų kainą. Šio kodekso nustatytais atvejais vartojimo sutartimis laikomos ir kitos verslininko ir vartotojo sudarytos sutartys.“

2 straipsnis. 6.228³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228³ straipsnio 2 dalies 13 punktą ir jį išdėstyti taip:

„13) sutartims dėl keleivių vežimo, išskyrus šio kodekso 6.228⁵ straipsnio 3 ir 6 dalis dalį ir bei 6.228⁸ straipsnio 3 dalį.“

3 straipsnis. 6.228⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228⁴ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartotojas turi teisę teismo tvarka reikalauti pripažinti negaliojančiomis vartojimo sutarties nesąžiningas sąlygas. Šiame straipsnyje vartojimo sutartimi laikoma bet kuri verslininko ir vartotojo sudaryta sutartis.“

4 straipsnis. 6.228⁵ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228⁵ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Prieš sudarydamas vartojimo sutartį, verslininkas turi gauti aiškų vartotojo sutikimą dėl kiekvieno papildomo mokesčio, numatyto prie kainos (atlyginimo už verslininko pagrindinės sutartinės prievolės įvykdymą). Jeigu verslininkas negavo aiškaus vartotojo sutikimo, bet numanė jį iš išankstinių teiginių, su kuriais vartotojas, norėdamas išvengti papildomų mokesčių, turėjo nesutikti, vartotojas turi teisę tokius mokesčius susigrąžinti.“

2. Pakeisti 6.228⁵ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Verslininkas, suteikiantis vartotojui galimybę susisiekti su juo dėl sudarytos sutarties naudojantis telefono ryšio paslaugomis, negali naudoti telefono ryšio numerio, kuriuo skambinant būtų taikoma didesnė telefono ryšio paslaugų negu bazinė skambučių kaina, t. y. didesnė negu nustatyta vartotojo ir telefono ryšio paslaugų teikėjo sutartyje kaina, kurią vartotojas moka už skambučius viešųjų fiksuotojo ir judriojo telefono ryšio paslaugų numeriais. Verslininkas, pažeidęs šią pareigą, turi atlyginti dėl to vartotojo patirtas išlaidas.“

3. Papildyti 6.228⁵ straipsnį 6 dalimi:

11

„6. Verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą.“

5 straipsnis. 6.228⁶ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228⁶ straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) **priminimas apie prekės garantiją garantiją** pagal įstatymą, tinkamumo naudoti terminas, garantinio aptarnavimo ir kokybės garantijos (komercinės garantijos) sąlygos, jeigu reikalinga;“.

2. Papildyti 6.228⁶ straipsnio 1 dalį 7 punktu:

„7) **jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;**“.

3. Papildyti 6.228⁶ straipsnio 1 dalį 8 punktu:

„8) **jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio suderinamumas su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.**“

6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) verslininko buveinės adresas **ir, jei turi**, telefono ryšio, fakso numeriai ir, jei turi, elektroninio pašto adresas, kuriais vartotojas gali susisiekti su verslininku, adresas, kuriuo vartotojas gali pateikti skundus, ir, jeigu reikalinga, duomenys apie verslininką, kurio vardu veikiama (vardas ir pavardė ar pavadinimas, buveinės adresas). **Verslininko ir, jeigu reikalinga, verslininko, kurio vardu veikiama, ekonominės veiklos vietos adresas, kuriuo vartotojas gali pateikti skundus, nurodomas, jeigu ekonominės veiklos adresas skiriasi nuo buveinės adreso;**“.

2. Pakeisti 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) **priminimas apie prekės garantiją garantiją** pagal įstatymą;“.

3. Papildyti 6.228⁷ straipsnio 1 dalį 17 punktu:

„17) **jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;**“.

4. Papildyti 6.228⁷ straipsnio 1 dalį 18 punktu:

„18) **jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio suderinamumas su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.**“

7 straipsnis. 6.228⁹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228⁹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims, kai suma, kurią turi sumokėti vartotojas, yra mažesnė už dvidešimt penkis eurus, netaikomi šis straipsnis, šio kodekso 6.228⁷ ir 6.228¹⁰ straipsniai. Kai sudaroma neterminuota sutartis arba sutartis, kurioje numatomas periodinių įmokų mokėjimas, atsižvelgiama į sumą, kurią turi sumokėti vartotojas per metus.“

8 straipsnis. 6.228¹⁰ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228¹⁰ straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Verslininkas gali sudaryti sąlygas vartotojui ~~elektroninėmis priemonėmis interneto svetainėje elektroniniu būdu pateikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus dokumentus dėl atsisakyti~~ nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties **atsisakymo**. Šiuo atveju verslininkas privalo nedelsdamas patvirtinti patvariojoje laikmenoje vartotojui, kad gavo jo sutarties atsisakymą.“

9 straipsnis. 6.228¹¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6.228¹¹ straipsnio 10 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) verslininkas nepateikė vartotojui informacijos apie teisę atsisakyti sutarties pagal šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 7 punktą arba ~~informacijos apie prekių grąžinimo išlaidas pagal šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 8 9 punktą~~ **punkte nustatytos informacijos, kad vartotojas turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio straipsnio 9 dalį, arba**“.

10 straipsnis. 6.228¹² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6.228¹² straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartojimo sutartimi dėl skaitmeninio turinio teikimo verslininkas įsipareigoja vartotojui suteikti patvariojoje laikmenoje neįrašytą skaitmeninį turinį (duomenis, kurie kuriami ir pateikiami skaitmenine forma), ~~o vartotojas įsipareigoja sumokėti kainą~~.“

2. Pripažinti netekusia galios 6.228¹² straipsnio 3 dalį.

~~3. Prieš sudarydamas vartojimo sutartį dėl skaitmeninio turinio teikimo, verslininkas kartu su šio kodekso 6.228⁶ straipsnio 1 dalyje arba 6.228⁷ straipsnio 1 dalyje nustatyta informacija privalo vartotojui suteikti informaciją apie:~~

~~1) skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;~~

~~2) skaitmeninio turinio suderinamumą su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.~~

3. Pakeisti 6.228¹² straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Vartotojas neturi pareigos mokėti už viso ar dalies patvariojoje laikmenoje neįrašyto skaitmeninio turinio teikimą, kai **yra bent viena iš šių sąlygų**:

1) vartotojas iki šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnyje nustatyto termino pabaigos nepateikė savo išankstinio aiškaus sutikimo dėl skaitmeninio turinio teikimo pradžios **iki šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnyje nustatyto termino pabaigos**;

2) vartotojas, pateikdamas savo sutikimą dėl skaitmeninio turinio teikimo pradžios, nepripažino, kad praranda teisę atsisakyti sutarties;

3) verslininkas nepateikė vartotojui patvirtinimo pagal šio straipsnio 4 dalį.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teisingumo ministras
Juozas Bernatoniš

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO
NR. I-657 40 STRAIPSNIO IR ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas, siekiant įgyvendinti 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (toliau – EGS reglamentas), 14 ir 18 straipsnių nuostatas. EGS reglamento 14 straipsnyje nustatyta komercinės veiklos subjektų ir elektroninių prekyviečių pareiga savo interneto svetainėse pateikti elektroninę nuorodą į EGS platformą bei informaciją vartotojams apie galimybę naudotis EGS platforma kilusiems ginčams spręsti. Pagal EGS reglamento 18 straipsnį Europos Sąjungos valstybės narės turi nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas komercinės veiklos subjektams už EGS reglamento 14 straipsnyje nustatytų pareigų pažeidimą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą inicijavo Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba. Įstatymo projekto rengėjai – Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (direktorius Feliksas Petrauskas, tel. (8 5) 262 67 51, Teisės skyriaus vedėja Audronė Kaušylienė, tel. (8 5) 212 12 34, Teisės skyriaus vyriausioji specialistė Dovilė Gailiūtė, tel. (8 5) 212 14 13) ir Teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamentas (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 29 93, tiesioginis rengėjas – departamento patarėjas Algis Baležentis, tel. 266 29 27, el. paštas algis.balezentis@tm.lt).

3. Kaip šiuo metu yra teisiškai reguliuojami įstatymo projekte aptarti klausimai, įstatymo projekte siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir teigiami rezultatai, kurių galima tikėtis priėmus įstatymo projektą

EGS reglamento 14 straipsnis nustato elektroninės prekybos ar paslaugų sutartis sudarančių komercinės veiklos subjektų ir elektroninių prekyviečių pareigą savo interneto svetainėse pateikti elektroninę nuorodą į EGS platformą. Nuoroda turi būti lengvai prieinama vartotojams. Sutartis elektroniniu būdu sudarantys komercinės veiklos subjektai taip pat turi nurodyti savo elektroninio pašto adresą. Taip pat elektroniniu būdu sutartis sudarantys komercinės veiklos subjektai, kurie turi pareigą ginčų sprendimui naudotis alternatyvaus ginčų sprendimo subjekto paslaugomis, turi informuoti vartotojus apie EGS platformos egzistavimą bei galimybę naudotis EGS platforma ginčams spręsti. EGS reglamento 18 straipsnis įtvirtina valstybių narių pareigą nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas už EGS reglamento nuostatų pažeidimą.

Šiuo metu sankcijų už EGS reglamento 14 straipsnyje nustatytų reikalavimų nesilaikymą nėra nustatyta. Priėmus Įstatymo projektą, bus nustatyta atsakomybė už EGS reglamento nuostatų pažeidimą.

4. Galimos priimto įstatymo pasekmės

Priėmus Įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma. Numatoma, kad bus užtikrintas vartotojų informavimas apie galimybę ginčus spręsti naudojantis elektronine ginčų sprendimo platforma (t. y. interaktyvia interneto svetaine).

5. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priėmus Įstatymo projektą, poveikio kriminogeninei situacijai ir korupcijai nenumatoma.

6. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priėmus Įstatymo projektą, verslo sąlygos iš esmės nesikeis. Priėmus Įstatymo projektą, bus užtikrintas didesnis teisinio reguliavimo aiškumas ir teisinis tikrumas.

7. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus Įstatymo projektą, nereikės priimti kitų įstatymų, jų keisti ar pripažinti netekusiais galios.

8. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Įstatymo projekte nauji terminai neapibrėžiami.

9. Ar įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas. Kaip minėta, Įstatymo projektas įgyvendina EGS reglamentą.

10. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įstatymų lydimųjų aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Įstatymo projekto įgyvendinimui nereikės priimti įstatymų įgyvendinamųjų teisės aktų.

11. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti

Įstatymo projekto nuostatomis įgyvendinti papildomų valstybės biudžeto lėšų nereikės, taip pat jų nebus ir sutaupyta.

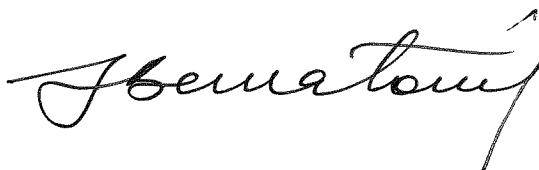
12. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Įstatymo projektas paskelbtas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje (TAIS).

13. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą

Reikšminiai Įstatymo projekto žodžiai yra šie: „elektroninė prekyba“, „nuoroda į EGS platformą“, „vartotojų informavimas“, „sankcijos“.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 40 STRAIPSNIO IR
ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 5 dalyje, 6.228⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁷ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁸ straipsnio 2–6 dalyse, 6.228⁹ straipsnio 4 ir 5 dalyse, 6.228¹⁰ straipsnio 1, 9 ir 10 dalyse, 6.228¹¹ straipsnio 2, 6–12 dalyse, 6.228¹² straipsnio 3, 4 ir 7 dalyse, 6.228¹⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.359 straipsnyje, 6.359¹ straipsnyje, 6.369 straipsnio 3, 7–13 dalyse, 6.370 straipsnio 4–9 dalyse ir šio įstatymo 36 straipsnio 5–17 dalyse, 37 straipsnio 1–4, 8–12 dalyse, 38 straipsnio 1 dalyje, 39 straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo vieno šimto keturiasdešimt keturių iki vieno tūkstančio keturių šimtų keturiasdešimt aštuonių eurų baudą. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento (ES) Nr. 524/2013 14 straipsnio, šio įstatymo 5 straipsnio 3–5 dalyse, 21 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo septyniasdešimt dviejų iki septynių šimtų dvidešimt keturių eurų baudą.“

2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Papildyti Įstatymo priedą 9 punktu:

„9. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 1).“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

*Teisinių institucijų
departamento direktorė*
Jolita Sinkevičiūtė
2016-05-31

Teisingumo ministras
Juozas Bernatonių
Juozas Bernatonių

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 40 STRAIPSNIO IR
ĮSTATYMO PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 5 dalyje, 6.228⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁷ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁸ straipsnio 2–6 dalyse, 6.228⁹ straipsnio 4 ir 5 dalyse, 6.228¹⁰ straipsnio 1, 9 ir 10 dalyse, 6.228¹¹ straipsnio 2, 6–12 dalyse, 6.228¹² straipsnio 3, 4 ir 7 dalyse, 6.228¹⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.359 straipsnyje, 6.359¹ straipsnyje, 6.369 straipsnio 3, 7–13 dalyse, 6.370 straipsnio 4–9 dalyse ir šio įstatymo 36 straipsnio 5–17 dalyse, 37 straipsnio 1–4, 8–12 dalyse, 38 straipsnio 1 dalyje, 39 straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo vieno šimto keturiasdešimt keturių iki vieno tūkstančio keturių šimtų keturiasdešimt aštuonių eurų baudą. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už **Reglamento (ES) Nr. 524/2013 14 straipsnio**, šio įstatymo 5 straipsnio 3–5 dalyse, 21 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo septyniasdešimt dviejų iki septynių šimtų dvidešimt keturių eurų baudą.“

2 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Papildyti Įstatymo priedą 9 punktu:

„**9. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (OL 2013 L 165, p. 1).**“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

**2011 M. SPALIO 25 D. EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS 2011/83/ES NUOSTATŲ IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS NACIONALINIŲ TEISĖS AKTŲ NUOSTATŲ
ATITIKTIES LENTELĖ**

<p>2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB</p>	<p>1. Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (toliau – CK); 2. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas).</p>	<p>Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis</p>
<p>3 straipsnis. Taikymo sritis 1. Laikantis direktyvoje nustatytų sąlygų ir nuostatų, ji taikoma prekiautojo ir vartotojo sudaromoms sutartims. Ši direktyva taip pat taikoma sutartims dėl vandens, dujų, elektros energijos arba centralizuoto šilumos tiekimo, įskaitant dėl viešųjų tiekėjų atliekamo tiekimo, jei šios prekės tiekiamos pagal sutartį.</p>	<p>CK 6.228³ straipsnis 1. Šio skyriaus normos taikomos visoms vartojimo sutartims, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. CK 6.383 straipsnis 4. Kai energijos pirkimo–pardavimo sutartis yra vartojimo sutartis, jai <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio kodekso normos, reglamentuojančios vartojimo sutartis ir vartojimo pirkimo–pardavimo sutartis. Projektas 1 straipsnis. 6.228¹ straipsnio pakeitimas Pakeisti 6.228¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip: „1. Vartojimo sutartimi verslininkas įsipareigoja perduoti vartotojui prekes nuosavybės teise arba suteikti paslaugas vartotojui, o vartotojas įsipareigoja priimti prekes ar paslaugas ir sumokėti jų kainą. Šio kodekso nustatytais atvejais vartojimo sutartimis laikomos ir kitos sutartys.“ 10 straipsnis. 6.228¹² straipsnio pakeitimas 1. Pakeisti 6.228¹² straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip: „1. Vartojimo sutartimi dėl skaitmeninio turinio teikimo verslininkas įsipareigoja vartotojui suteikti patvariojoje laikmenoje neįrašytą skaitmeninį turinį (duomenis, kurie kuriami ir pateikiami skaitmenine forma.“</p>	<p>Visiškas</p>

2. Jeigu šios direktyvos nuostata prieštarauja kito Sąjungos teisės akto, reglamentuojančio konkrečius sektorius, nuostatai, pirmenybė teikiama kito Sąjungos teisės akto nuostatai ir ji taikoma atitinkamiems konkretiems sektoriams.	CK 1.3 straipsnis 3. Įgyvendinant Europos Sąjungos teisės aktus, kituose įstatymuose gali būti nustatytos kitokios, negu nustato šis kodeksas, civilinius teisinius santykius reglamentuojančios normos. Tokiu atveju šis kodeksas taikomas tiek, kiek kiti įstatymai nenustato kitaip.	Visiškas
3. Ši direktyva netaikoma sutartims: a) dėl socialinių paslaugų, įskaitant aprūpinimą socialiniu būstu, vaikų priežiūrą ir pagalbą šeimoms ir nuolat ar laikinai remtiniams asmenims, įskaitant ilgalaikę priežiūrą;	CK 6.228³ straipsnis 2. Šio skyriaus nuostatos, išskyrus 6.228 ⁴ straipsnį, netaikomos šioms sutartims: <...> 2) sutartims dėl socialinių paslaugų;	Visiškas
b) dėl sveikatos priežiūros paslaugų, kurios apibrėžtos Direktyvos 2011/24/ES 3 straipsnio a punkte, neatsižvelgiant į tai, ar šios paslaugos teikiamos sveikatos priežiūros įstaigose;	3) sutartims dėl sveikatos priežiūros paslaugų;	Visiškas
c) dėl azartinių lošimų veiklos, susijusios su pinigine verte turinčiais statymais tikimybių principu pagrįstų žaidimų metu, įskaitant loterijas, lošimą kazino ir lažybas;	12) sutartims dėl azartinių lošimų, loterijos ar kitokių žaidimų, grindžiamų rizika ar atsitiktinumu;	Visiškas
d) dėl finansinių paslaugų;	4) sutartims dėl finansinių paslaugų (bankinio pobūdžio paslaugų ir paslaugų, susijusių su kreditu, draudimu, asmenine pensija, investicijomis ar mokėjimais);	Visiškas
e) dėl nekilnojamojo turto arba teisių į nekilnojamąjį turtą sukūrimo, įgijimo ar perdavimo;	1) notarinės formos sutartims; CK 1.74 straipsnis 1. Notarine forma turi būti sudaromi: 1) daiktinių teisių į nekilnojamąjį daiktą perleidimo ir daiktinių teisių bei nekilnojamojo daikto suvaržymo sandoriai, išskyrus bankroto proceso metu sudaromus nekilnojamojo daikto perleidimo sandorius, jeigu šiame kodekse nenustatyta kitaip;	Visiškas
f) dėl naujų pastatų statymo, esminio esamų pastatų pertvarkymo ir gyvenamojo būsto suteikimo nuomos tikslais;	5) statybos rangos sutartims dėl naujo statinio statybos ar statinio rekonstrukcijos; 6) gyvenamosios patalpos nuomos sutartims;	Visiškas
g) kurioms taikoma 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų;	8) turizmo paslaugų teikimo sutartims (šio kodekso 6.747–6.755 straipsniai);	Visiškas

38

h) kurioms taikoma 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais;	7) pakaitinio naudojimosi patalpomis, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo arba keitimosi sutartims (šio kodekso 6.369, 6.370 straipsniai);	Visiškas
i) kurios buvo sudarytos vadovaujantis valstybių narių teisės aktais ir kurias sudarė valstybės tarnautojas, pagal įstatymą privalantis būti nepriklausomu ir nešališku, ir kuris, suteikdamas išsamią teisinę informaciją, privalo užtikrinti, kad vartotojas sudarytų sutartį tik tinkamai apgalvojęs teises pasekmes ir žinodamas jos teisinio taikymo sritį;	1) notarinės formos sutartims;	Visiškas
j) dėl maisto produktų, gėrimų ar kitų prekių, skirtų iš karto vartoti namų ūkyje, kurias prekiautojas fiziškai dažnai ir reguliariai tiekia į vartotojo namus, gyvenamąją vietą ar darbovietę, tiekimo;	9) sutartims dėl dažno ir reguliaraus maisto produktų, gėrimų ar kitų prekių, skirtų einamajam vartojimui namų ūkyje, tiekimo vartotojui;	Visiškas
k) dėl keleivinio transporto paslaugų, išskyrus 8 straipsnio 2 dalį ir 19 bei 22 straipsnius;	Projektas 2 straipsnis. 6.228³ straipsnio pakeitimas Pakeisti 6.228 ³ straipsnio 2 dalies 13 punktą ir jį išdėstyti taip: „13) sutartims dėl keleivių vežimo, išskyrus šio kodekso 6.228 ⁵ straipsnio 3 ir 6 dalis bei 6.228 ⁸ straipsnio 3 dalį.“	Visiškas
l) sudarytoms naudojant prekybos automatus arba automatizuotose prekybos vietose;	10) sutartims, sudarytoms naudojant prekybos automatus arba automatizuotose prekybos patalpose;	Visiškas
m) sudarytoms su telekomunikacijų operatoriais naudojantis viešais mokamais telefonais dėl jų naudojimo arba sudarytoms dėl vienkartinio vartotojo pasinaudojimo telefonu, interneto ar fakso ryšiu.	11) sutartims, sudarytoms su ryšių paslaugų teikėjais naudojantis taksofonais arba kitais viešaisiais mokamaisiais telefonais dėl jų naudojimo, ir sutartims, sudarytoms dėl vienkartinio vartotojo pasinaudojimo telefonu, interneto ar fakso ryšiu;	Visiškas
4. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos arba nepalikti galioti ar nepriimti atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų, kurios būtų taikomos ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims, kai suma, kurią turi sumokėti vartotojas, neviršija 50 EUR. Valstybės narės savo nacionalinės teisės aktuose gali nustatyti mažesnę vertę.	Projektas 7 straipsnis. 6.228⁹ straipsnio pakeitimas Pakeisti 6.228 ⁹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip: „3. Ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims, kai suma, kurią turi sumokėti vartotojas, yra mažesnė už dvidešimt penkis eurus, netaikomi šis straipsnis, šio kodekso 6.228 ⁷ ir 6.228 ¹⁰ straipsniai.“	Visiškas

<p>5. Šia direktyva nedaroma įtaka nacionalinei bendrajai sutarčių teisei, pavyzdžiui, sutarties galiojimui, sudarymą arba poveikį reglamentuojančioms taisyklėms, tiek kiek bendrosios sutarčių teisės aspektai nėra reglamentuojami šia direktyva.</p>		<p>Šio direktyvos straipsnio perkelti į nacionalinę teisę nereikia. Perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę, nėra daromas poveikis nacionalinės sutarčių teisės bendrosios nuostatom.</p>
<p>6. Šia direktyva prekyautojams nedraudžiama siūlyti vartotojams didesnę jų apsaugą užtikrinančių sutarčių sąlygų, nei numatytosios šioje direktyvoje.</p>	<p>CK 6.156 straipsnis 1. Šalys turi teisę laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, taip pat sudaryti ir šio kodekso nenumatytas sutartis, jeigu tai neprieštarauja įstatymams. 4. Sutarties sąlygas šalys nustato savo nuožiūra, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas nustato imperatyviosios teisės normos.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>5 straipsnis. Informacijos reikalavimai, taikomi sudarant kitas sutartis, nei nuotolinės prekybos sutartys ar ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutartys 1. Prieš vartotojui įsipareigojant pagal bet kokią kitą sutartį, nei nuotolinės prekybos sutartis ar ne prekybai skirtose patalpose sudaryta sutartis, ar pagal atitinkamą pasiūlymą, prekyautojas aiškiai ir suprantamai pateikia vartotojui toliau nurodytą informaciją, jeigu ta informacija dar nėra akivaizdi iš konteksto: a) pagrindinės prekės ar paslaugos ypatybės, tiek, kiek tikslinga informacijos priemonės ir prekės ar paslaugos atžvilgiu;</p>	<p>CK 6.228⁶ straipsnis 1. Prieš sudarydamas vartojimo sutartį, išskyrus sutartis, nurodytas šio kodekso 6.288⁷ ir 6.288⁸ straipsniuose, verslininkas privalo aiškiai ir suprantamai suteikti vartotojui būtiną, teisingą, išsamią ir neklaidinančią informaciją. Informacija vartotojui turi būti suteikta valstybine kalba. Verslininkas ženklindamas prekes ar kitokiu būdu privalo vartotojui suteikti šią informaciją, jeigu ji nėra akivaizdi iš konteksto: 1) prekės ar paslaugos pagrindinės savybės (atsižvelgiant į informavimo priemonę ir prekę ar paslaugą);</p>	<p>Visiškas</p>
<p>b) prekyautojo tapatybės duomenys, t. y. vardas, pavardė ar pavadinimas, geografinis adresas, kuriuo įsisteigęs prekyautojas, ir jo telefono numeris;</p>	<p>2) duomenys apie verslininką (vardas ir pavardė ar pavadinimas, buveinės adresas, telefono numeris, kitų telekomunikacijų galinių įrenginių duomenys);</p>	<p>Visiškas</p>
<p>c) bendra prekių ar paslaugų kaina, į kurią įskaičiuoti mokesčiai, arba, jeigu dėl prekių arba paslaugų pobūdžio ši kaina yra tokia, kad pagrįstai negali būti apskaičiuota iš</p>	<p>3) bendra prekių ar paslaugų kaina, į kurią įskaičiuoti mokesčiai, arba kai dėl prekių arba paslaugų pobūdžio kaina pagrįstai negali būti iš anksto apskaičiuota, metodas, pagal kurį ši kaina</p>	<p>Visiškas</p>

27

anksto, metodas, pagal kurį ši kaina apskaičiuojama, ir, jei taikoma, visos papildomos gabenimo, pristatymo ir pašto išlaidos arba, jei tos papildomos išlaidos dėl pagrįstų priežasčių negali būti apskaičiuotos iš anksto, informacija apie tai, kad gali tekti apmokėti tas papildomas išlaidas;	apskaičiuojama, ir, jeigu reikalinga, visos papildomos vežimo, pristatymo ir pašto išlaidos, arba kai šios papildomos išlaidos dėl pagrįstų priežasčių negali būti iš anksto apskaičiuotos, informacija apie tai, kad gali tekti jas apmokėti;	
d) jei taikoma, apmokėjimo, pristatymo, sutarties vykdymo tvarka, laikotarpis, iki kurio prekiautojas įsipareigoja pristatyti prekes arba suteikti paslaugas, ir prekiautojo skundų nagrinėjimo tvarka;	4) jeigu reikalinga, apmokėjimo, pristatymo, sutarties vykdymo tvarka, prekių pristatymo ar paslaugų suteikimo terminas, verslininko vykdomo vartotojo skundų nagrinėjimo tvarka;	Visiškas
e) papildomai prie priminimo, kad yra teisinė prekių atitikties garantija, informacija apie garantinį aptarnavimą ir komercinės garantijas, jei taikoma;	5) priminimas apie prekės garantiją pagal įstatymą, tinkamumo naudoti terminas, garantinio aptarnavimo ir kokybės garantijos (komercinės garantijos) sąlygos, jeigu reikalinga;	Visiškas
f) jei taikoma, sutarties trukmė arba, jei sutartis neterminuota ar pratęsiama automatiškai, – sutarties nutraukimo sąlygos;	6) jeigu reikalinga, sutarties trukmė arba, jei sutartis neterminuota ar pratęsiama automatiškai, – sutarties nutraukimo sąlygos.	Visiškas
g) jei taikoma, informacija apie skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;	Projektas 5 straipsnis. 6.228⁶ straipsnio pakeitimas 1. Papildyti 6.228 ⁶ straipsnio 1 dalį 7 punktu: „7) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;“.	Visiškas
h) jei taikoma, informacija apie susijusį skaitmeninio turinio suderinamumą su aparatine ir programine įranga, apie kurį prekiautojas žino arba pagrįstai galima manyti, kad turėjo žinoti.	Projektas 5 straipsnis. 6.228⁶ straipsnio pakeitimas 2. Papildyti 6.228 ⁶ straipsnio 1 dalį 8 punktu: „8) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio suderinamumas su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.“	Visiškas
2. 1 dalis taip pat taikoma vandens, dujų arba elektros energijos tiekimo, jeigu nėra parduodamas ribotas jų tūris arba nustatytas kiekis, centralizuoto šilumos tiekimo arba fizinėje laikmenoje neįrašyto skaitmeninio turinio teikimo sutartims.	CK 6.228³ straipsnis 1. Šio skyriaus normos taikomos visoms vartojimo sutartims, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. CK 6.383 straipsnis 4. Kai energijos pirkimo–pardavimo sutartis yra vartojimo sutartis, jai <i>mutatis mutandis</i> taikomos šio kodekso normos, reglamentuojančios vartojimo sutartis ir vartojimo pirkimo–	Visiškas

	pardavimo sutartis. CK 6.228¹² straipsnis 2. Vartojimo sutartims dėl skaitmeninio turinio teikimo taikomos šio skyriaus normos, jeigu šiame kodekse ar kituose įstatymuose nenustatyta kitaip.	
3. Valstybės narės neprivalo taikyti 1 dalies sutartims, susijusioms su kasdieniniais sandoriais ir kurios įvykdomos iš karto po sutarties sudarymo.	CK 6.228⁶ straipsnis 3. Šis straipsnis netaikomas smulkioms buitiniams sutartims, kurios įvykdomos iš karto po jų sudarymo.	Visiškas
4. Valstybės narės gali nustatyti arba palikti galioti papildomas informacijos, teikiamos prieš sudarant sutartį, reikalavimus, taikomas kitoms sutartims, kurioms taikomas šis straipsnis.	CK 6.228⁶ straipsnis 2. Įstatymai ir Mažmeninės prekybos taisyklės gali nustatyti reikalavimus dėl papildomos informacijos, kurią būtina suteikti vartotojui prieš sudarant vartojimo sutartį dėl tam tikrų rūšių prekių ar paslaugų, teikimo.	Visiškas
6 straipsnis. Informacijos reikalavimai, taikomi nuotolinės prekybos sutartims ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims 1. Prieš vartotojui įsipareigojant pagal nuotolinės prekybos sutartį ar ne prekybai skirtose patalpose sudaromą sutartį ar atitinkamą pasiūlymą, prekiautojas aiškiai ir suprantamai pateikia vartotojui šią informaciją: a) pagrindinės prekės ar paslaugos ypatybės, tiek, kiek tikslinga informacijos priemonės ir prekės ar paslaugos atžvilgiu;	CK 6.228⁷ straipsnis 1. Prieš sudarydamas nuotolinę sutartį ar ne prekybos patalpose sudaromą sutartį, verslininkas privalo aiškiai ir suprantamai suteikti vartotojui šią informaciją: 1) pagrindinės prekės ar paslaugos savybės (atsižvelgiant į informacijos priemonę ir prekę ar paslaugą);	Visiškas
b) prekiautojo tapatybės duomenis, pavyzdžiui, jo vardą, pavardę ar pavadinimą;	2) duomenys apie verslininką (vardas ir pavardė ar pavadinimas);	Visiškas
c) geografinį adresą, kuriuo įsisteigęs prekiautojas, ir prekiautojo telefono bei fakso numerius ir, jei turi, elektroninio pašto adresą, kad vartotojas galėtų greitai susisiekti su prekiautoju ir veiksmingai su juo bendrauti, ir, jei taikoma, prekiautojo, kurio vardu jis veikia, adresą ir tapatybės duomenis;	Projektas 6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas 1. Pakeisti 6.228 ⁷ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip: „3) verslininko buveinės adresą ir, jei turi, telefono ryšio, fakso numeriai ir elektroninio pašto adresą, kuriais vartotojas gali susisiekti su verslininku, ir, jeigu reikalinga, duomenys apie verslininką, kurio vardu veikiama (vardas ir pavardė ar pavadinimas, buveinės adresą). Verslininko ir, jeigu reikalinga, verslininko, kurio vardu veikiama, ekonominės veiklos vietos	Visiškas

	adresas, kuriuo vartotojas gali pateikti skundus, nurodomas, jeigu ekonominės veiklos adresas skiriasi nuo buveinės adreso;“.	
d) prekiautojo ir, jei taikoma, prekiautojo, kurio vardu jis veikia, veiklos vietos geografinį adresą, kuriuo vartotojas galėtų teikti skundus, jei šis adresas skiriasi nuo adreso, pateikto pagal c punktą;	Projektas 6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas 1. Pakeisti 6.228 ⁷ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip: „3) verslininko buveinės adresas ir, jei turi, telefono ryšio, fakso numeriai ir elektroninio pašto adresas, kuriais vartotojas gali susisiekti su verslininku, ir, jeigu reikalinga, duomenys apie verslininką, kurio vardu veikiama (vardas ir pavardė ar pavadinimas, buveinės adresas). Verslininko ir, jeigu reikalinga, verslininko, kurio vardu veikiama, ekonominės veiklos vietos adresas, kuriuo vartotojas gali pateikti skundus, nurodomas, jeigu ekonominės veiklos adresas skiriasi nuo buveinės adreso;“.	Visiškas
e) bendrą prekių ar paslaugų kainą, į kurią įskaičiuoti mokesčiai, arba, jeigu dėl prekių arba paslaugų pobūdžio ši kaina yra tokia, kad pagrįstai negali būti apskaičiuota iš anksto, metodas, pagal kurį ši kaina apskaičiuojama, ir, jei taikoma, visos papildomos gabenimo, pristatymo ir pašto išlaidos bei kitos išlaidos arba, jei tos papildomos išlaidos dėl pagrįstų priežasčių negali būti apskaičiuotos iš anksto, informacija apie tai, kad gali tekti apmokėti tas papildomas išlaidas. Tuo atveju, kai sudaroma neterminuota arba abonentinė sutartis, galutinę kainą sudaro visos sąskaitų pateikimo laikotarpio išlaidos. Kai už tokias sutartis imamas fiksuotas mokestis, galutinė kaina taip pat reiškia visas mėnesio išlaidas. Jeigu visos išlaidos negali būti pagrįstai iš anksto apskaičiuotos, turi būti nurodytas metodas, pagal kurį apskaičiuojama kaina;	4) bendra prekių ar paslaugų kaina, į kurią įskaičiuoti mokesčiai, arba, jeigu dėl prekių arba paslaugų pobūdžio kaina pagrįstai negali būti apskaičiuota iš anksto, metodas, pagal kurį ši kaina apskaičiuojama, ir, jeigu reikalinga, visos papildomos vežimo, pristatymo, pašto ir kitos išlaidos arba, jei tos papildomos išlaidos dėl pagrįstų priežasčių negali būti apskaičiuotos iš anksto, informacija apie tai, kad gali tekti apmokėti tas papildomas išlaidas;	Visiškas
f) naudojimosi nuotolinio ryšio priemonėmis sudarant sutartį išlaidas, jei jos apskaičiuojamos ne bazinės normos pagrindu;	5) naudojimosi ryšio priemonėmis sudarant sutartį išlaidos, jeigu jos apskaičiuojamos ne pagal bazinius (įprastus) dydžius;	Visiškas
g) apmokėjimo, pristatymo, sutarties vykdymo tvarką, laikotarpį, iki kurio prekiautojas įsipareigoja pristatyti prekes arba suteikti paslaugas, ir, jei taikoma, prekiautojo	6) apmokėjimo, pristatymo, sutarties vykdymo tvarka, prekių pristatymo ar paslaugų suteikimo terminas ir, jeigu reikalinga, verslininko vykdomo vartotojo skundų nagrinėjimo tvarka;	Visiškas

skundų nagrinėjimo tvarką;		
h) jei taikoma teisė atsisakyti sutarties, naudojimosi šia teise sąlygas, laiko terminą ir tvarką pagal 11 straipsnio 1 dalį, taip pat pavyzdinę sutarties atsisakymo formą, pateiktą I priedo B dalyje;	7) teisė atsisakyti sutarties (šios teisės įgyvendinimo sąlygos, terminas ir tvarka pagal šio kodekso 6.228 ¹⁰ straipsnio 1 ir 6 dalis, taip pat pavyzdinė sutarties atsisakymo forma) arba informacija, kad vartotojas neturi teisės atsisakyti sutarties pagal šio kodekso 6.228 ¹⁰ straipsnį, arba, jei reikalinga, aplinkybės, kuriomis vartotojas praranda teisę atsisakyti sutarties;	Visiškas
i) jei taikoma, nurodoma, kad vartotojas, atsisakęs sutarties, turi padengti prekių grąžinimo išlaidas, o nuotolinių sutarčių atveju – prekių grąžinimo išlaidas, jei prekės dėl savo pobūdžio paprastai negali būti grąžintos paštu;	8) jeigu reikalinga, informacija, kad vartotojas, atsisakęs sutarties, turi padengti prekių grąžinimo išlaidas, o nuotolinių sutarčių atveju – prekių grąžinimo išlaidas, jei prekės dėl savo pobūdžio paprastai negali būti grąžintos paštu;	Visiškas
j) tai, kad jeigu vartotojas pasinaudoja teise atsisakyti sutarties pateikęs prašymą pagal 7 straipsnio 3 dalį ar 8 straipsnio 8 dalį, jis turi sumokėti prekiautojui pagrįstas išlaidas laikantis 14 straipsnio 3 dalies;	9) informacija, kad, jeigu vartotojas atsisako sutarties pagal šio kodekso 6.228 ¹⁰ straipsnio 9 ar 10 dalį, jis turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio kodekso 6.228 ¹¹ straipsnio 9 dalį;	Visiškas
k) jeigu teisė atsisakyti sutarties nesuteikiama pagal 16 straipsnį, tai, kad vartotojas negalės pasinaudoti teise atsisakyti sutarties, arba, jei taikoma, aplinkybės, kuriomis vartotojas praranda teisę atsisakyti sutarties;	7) teisė atsisakyti sutarties (šios teisės įgyvendinimo sąlygos, terminas ir tvarka pagal šio kodekso 6.228 ¹⁰ straipsnio 1 ir 6 dalis, taip pat pavyzdinė sutarties atsisakymo forma) arba informacija, kad vartotojas neturi teisės atsisakyti sutarties pagal šio kodekso 6.228 ¹⁰ straipsnį, arba, jei taikoma, aplinkybės, kuriomis vartotojas praranda teisę atsisakyti sutarties;	Visiškas
l) priminimą, kad yra teisinė prekių atitikties garantija;	Projektas 6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas 2. Pakeisti 6.228 ⁷ straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip: „10) priminimas apie prekės garantiją pagal įstatymą;“.	Visiškas
m) jei taikoma, tai, kad yra pagalba ir paslaugos vartotojui prekę įsigijus, komercinės garantijos, ir jų sąlygos;	11) jeigu reikalinga, vartotojų aptarnavimas po sutarties sudarymo ir kokybės garantija pagal sutartį (komercinė garantija) ir jų sąlygos;	Visiškas
n) informaciją apie atitinkamų elgesio kodeksų, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/29/EB 2 straipsnio f punkte, buvimą, ir, jei taikoma, jų kopijų gavimo tvarką;	12) jeigu reikalinga, verslininkui taikomas elgesio kodeksas ir informacija, kaip jis prieinamas;	Visiškas

o) jei taikoma, sutarties trukmę arba, jei sutartis neterminuota ar pratęsiama automatiškai, – sutarties nutraukimo sąlygas;	13) jeigu reikalinga, sutarties trukmę arba, jeigu sutartis neterminuota ar pratęsiama automatiškai, – sutarties nutraukimo sąlygos;	Visiškas
p) jei taikoma, minimalią vartotojų sutartinių įsipareigojimų galiojimo trukmę;	14) jeigu reikalinga, minimali vartotojo sutartinių prievolių galiojimo trukmė;	Visiškas
q) jei taikoma, informaciją apie išankstinius mokėjimus ar kitas finansines garantijas, kuriuos vartotojas sumokės ar atliks prekiautojui pareikalavus, ir jų taikymo sąlygas;	15) jeigu reikalinga, užstatai ar kitos finansinės garantijos, kurias vartotojas turi pateikti ar sumokėti verslininko reikalavimu, ir jų taikymo sąlygos;	Visiškas
r) jei taikoma, informaciją apie skaitmeninio turinio funkcines savybes, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;	Projektas 6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas 3. Papildyti 6.228 ⁷ straipsnio 1 dalį 17 punktu: „17) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio funkcinės savybės, įskaitant taikomas technines apsaugos priemones;“.	Visiškas
s) jei taikoma, informaciją apie susijusį skaitmeninio turinio suderinamumą su aparatine ir programine įranga, apie kurią prekiautojas žino arba pagrįstai galima manyti, jog turėjo žinoti;	Projektas 6 straipsnis. 6.228⁷ straipsnio pakeitimas 4. Papildyti 6.228 ⁷ straipsnio 1 dalį 18 punktu: „18) jeigu reikalinga, skaitmeninio turinio suderinamumas su technine ir programine įranga tiek, kiek verslininkas žino ar turi žinoti.“	Visiškas
t) jei taikoma, informaciją apie galimybę pasinaudoti neteismine skundų ir žalos atlyginimo tvarka, taikoma prekiautojui, ir apie būdus, kaip pasinaudoti šia galimybe.	16) jeigu reikalinga, galimybė pateikti skundą ar reikalauti žalos atlyginimo neteismine tvarka ir jos taikymo sąlygos.	Visiškas
2. 1 dalis taip pat taikoma vandens, dujų arba elektros energijos tiekimo sutartims, jeigu nėra parduodamas ribotas jų tūris arba nustatytas kiekis, centralizuoto šilumos tiekimo arba fiziniame laikmenoje neįrašyto skaitmeninio turinio pateikimo sutartims.	CK 6.228³ straipsnis 1. Šio skyriaus normos taikomos visoms vartojimo sutartims, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. CK 6.383 straipsnis 4. Kai energijos pirkimo–pardavimo sutartis yra vartojimo sutartis, jai taikomos šio kodekso normos, reglamentuojančios vartojimo sutartis ir vartojimo pirkimo–pardavimo sutartis, jeigu šiame skirsnyje nenustatyta kitaip. <...> CK 6.228¹² straipsnis 2. Vartojimo sutartims dėl skaitmeninio turinio teikimo taikomos šio skyriaus normos, jeigu nenustatyta kitaip.	Visiškas

3. Viešojo aukciono atveju 1 dalies b, c ir d punktuose nurodyta informacija gali būti pakeista lygiaverte išsamia informacija apie aukciono rengėją.	CK 6.419 straipsnis 5. Jeigu įvykus aukcionui, sutartį sudaro verslininkas ir vartotojas, sutarčiai taikomos normos, reglamentuojančios vartojimo sutartis, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip. Sudarant sutartį viešojo aukciono būdu šio kodekso 6.228 ⁷ straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyta informacija gali būti pateikiama apie aukciono vedėją.	Visiškas
4. 1 dalies h, i ir j punktuose nurodyta informacija gali būti suteikta pateikiant pavyzdines sutarties atsisakymo instrukcijas, patvirtintas I priedo A dalyje. Prekiautojas įvykdo 1 dalies h, i ir j punktuose nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, jei jis tas instrukcijas pateikia vartotojui tinkamai užpildytas.	CK 6.228⁷ straipsnis 2. Šio straipsnio 1 dalies 7, 8 ir 9 punktuose nurodyta informacija gali būti suteikta, vartotojui pateikiant pavyzdinę informacijos apie sutarties atsisakymą formą, kurią tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Jeigu verslininkas pateikia vartotojui tinkamai užpildytą pavyzdinę informacijos apie sutarties atsisakymą formą, laikoma, kad verslininkas tinkamai įvykdė šio straipsnio 1 dalies 7, 8 ir 9 punktuose nustatytus informacijos teikimo reikalavimus.	Visiškas
5. 1 dalyje nurodyta informacija yra neatsiejama nuotolinės ar ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutarties dalis ir nėra keičiama, nebent sutarties šalys aiškiai susitarę kitaip.	CK 6.228⁷ straipsnis 3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija yra neatsiejama nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties dalis. Ši informacija gali būti keičiama tik sutarties šalių aiškiu susitarimu.	Visiškas
6. Jei prekiautojas neįvykdė reikalavimų teikti informaciją, susijusių su 1 dalies e punkte nurodytais papildomais mokesčiais ar kitomis išlaidomis arba 1 dalies i punkte nurodytomis prekių grąžinimo išlaidomis, vartotojas neturi mokėti šių mokesčių ar išlaidų.	CK 6.228⁷ straipsnis 4. Jeigu verslininkas tinkamai neįvykdė reikalavimo suteikti vartotojui šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą informaciją apie papildomus mokesčius ar kitas išlaidas arba šio straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytą informaciją apie prekių grąžinimo išlaidas, vartotojas neprivalo mokėti šių mokesčių ar išlaidų.	Visiškas
7. Valstybės narės gali palikti galioti arba priimti nacionalinės teisės nuostatas, susijusias su kalbos reikalavimais dėl su sutartimis susijusios informacijos, siekiant užtikrinti, kad tokia informacija būtų lengvai suprantama vartotojui.		Šios dalies perkelti į nacionalinę teisę nebūtina.
8. Šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai teikti informaciją papildoma reikalavimus teikti informaciją,	CK 6.228⁷ straipsnis 6. Kiti įstatymai gali nustatyti papildomus informacijos teikimo	Visiškas

27

<p>nustatytus Direktyvoje 2006/123/EB ir Direktyvoje 2000/31/EB, ir jais valstybėms narėms neužkertamas kelias nustatyti papildomų reikalavimų teikti informaciją pagal tas direktyvas.</p> <p>Nedarant poveikio pirmai pastraipai, jei Direktyvos 2006/123/EB ar Direktyvos 2000/31/EB nuostata dėl turinio ir informacijos pateikimo būdo prieštarauja šios direktyvos nuostatai, pirmenybė teikiama šios direktyvos nuostatai.</p>	<p>reikalavimus atskirų rūšių nuotolinėms sutartims ar ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims.</p>	
<p>9. Įrodinėjimo, ar įvykdyti šiame skyriuje nustatyti informacijos reikalavimai, pareiga tenka prekiautojui.</p>	<p>CK 6.228⁷ straipsnis 5. Pareiga įrodyti, kad pagal šį straipsnį informacija yra suteikta vartotojui, tenka verslininkui.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>11 straipsnis. Naudojimasis teise atsisakyti sutarties 1. Prieš pasibaigiant sutarties atsisakymo laikotarpiui vartotojas praneša prekiautojui apie savo sprendimą atsisakyti sutarties. Šiuo tikslu vartotojas gali:</p> <p>a) naudoti pavyzdinę I priedo B dalyje nustatytą atsisakymo formą; arba</p> <p>b) pateikti nedviprasmišką pareiškimą, kuriame išdėstytas jo sprendimas atsisakyti sutarties.</p> <p>Valstybės narės pavyzdinei sutarties atsisakymo formai nenustato jokių kitų oficialių reikalavimų, nei nustatyti I priedo B dalyje.</p>	<p>CK 6.228¹⁰ straipsnis 6. Vartotojas praneša verslininkui apie sutarties atsisakymą:</p> <p>1) pateikdamas tinkamai užpildytą pavyzdinę sutarties atsisakymo formą, kurią tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija; arba</p> <p>2) pateikdamas aiškų pareiškimą, kuriame išdėstytas jo sprendimas atsisakyti sutarties.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>2. Vartotojas pasinaudoja savo teise atsisakyti sutarties per 9 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytą sutarties atsisakymo laikotarpį, jei jis išsiunčia pranešimą apie tai, kad jis pasinaudoja teise atsisakyti sutarties prieš pasibaigiant atsisakymo laikotarpiui.</p>	<p>CK 1.122 straipsnis 1. Jeigu kuriam nors veiksmui atlikti yra nustatytas terminas, tai šis veiksmas turi būti atliktas iki paskutinės termino dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių. Tačiau jeigu veiksmas turi būti atliktas organizacijoje, terminas baigiasi tą valandą, kurią šioje organizacijoje pagal nustatytas taisykles baigiasi darbo laikas.</p> <p>2. Visi rašytiniai pareiškimai ir pranešimai, įteikti paštu ar telegrafui arba perduoti kitomis ryšio priemonėmis iki paskutinės termino dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių, laikomi atliktais laiku.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>3. Prekiautojas, be 1 dalyje išvardytų galimybių, gali pasiūlyti vartotojui prekiautojo svetainėje užpildyti ir pateikti arba elektroninę pavyzdinę sutarties atsisakymo formą, nustatytą I priedo B dalyje, arba kitą nedviprasmišką pareiškimą. Tokiais atvejais prekiautojas nedelsdamas patvarioje laikmenoje patvirtina vartotojui gavęs tokį sutarties atsisakymą.</p>	<p>Projektas 8 straipsnis. 6.228¹⁰ straipsnio pakeitimas Pakeisti 6.228¹⁰ straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip: „7. Verslininkas gali sudaryti sąlygas vartotojui interneto svetainėje elektroniniu būdu pateikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus dokumentus dėl nuotolinės sutarties ar ne prekybos patalpose sudarytos sutarties atsisakymo. Šiuo atveju verslininkas privalo nedelsdamas patvirtinti patvariojoje laikmenoje vartotojui, kad gavo jo sutarties atsisakymą.“</p>	<p>Visiškas</p>
<p>4. Pareiga įrodyti, kad pasinaudota teise atsisakyti sutarties pagal šį straipsnį, tenka vartotojui.</p>	<p>CK 6.228¹⁰ straipsnis 8. Pareiga įrodyti, kad laikėsi šio straipsnio reikalavimų dėl sutarties atsisakymo, tenka vartotojui.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>14 straipsnis. Vartotojo pareigos sutarties atsisakymo atveju 1. Nebent prekiautojas pasiūlo pats pasiimti prekes, vartotojas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 14 dienų nuo pranešimo prekiautojui apie savo sprendimą atsisakyti sutarties pagal 11 straipsnį pateikimo dienos grąžina arba perduoda prekes prekiautojui arba jo prekes priimti įgaliotam asmeniui. Terminas laikomas įvykdytu, jeigu prekes vartotojas išsiuntė prieš pasibaigiant 14 dienų laikotarpiui. Vartotojas padengia tik tiesiogines prekių grąžinimo išlaidas, išskyrus tuos atvejus, kai prekiautojas sutiko pats jas padengti arba prekiautojas neinformavo vartotojo, jog jas turės padengti vartotojas. Ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių atveju, kai prekės buvo pristatytos į vartotojo namus sutarties sudarymo metu, prekiautojas turi atsiimti prekes savo sąskaita, jeigu dėl prekių pobūdžio jos negali būti įprastai grąžintos paštu.</p>	<p>CK 6.228¹¹ straipsnis 5. Vartotojas nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 14 dienų nuo pranešimo apie sutarties atsisakymą verslininkui pateikimo dienos turi išsiųsti arba perduoti prekes verslininkui arba kitam jo įgaliotam asmeniui, išskyrus atvejus, kai pagal sutartį vartotojui atsisakius sutarties pareiga atsiimti prekes tenka verslininkui. 6. Vartotojui tenka tik tiesioginės prekių grąžinimo išlaidos, išskyrus atvejus, kai pagal sutartį šias išlaidas prisiima verslininkas arba, kai verslininkas tinkamai neinformavo vartotojo, kad šias išlaidas turės padengti vartotojas. 7. Jeigu sudarius sutartį ne prekybos patalpose prekė buvo pristatyta į vartotojo gyvenamąją vietą sutarties sudarymo metu, vartotojui atsisakius sutarties, verslininkas turi atsiimti prekę savo sąskaita, kai dėl prekės pobūdžio ji negali būti įprastai grąžinta paštu.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>2. Vartotojas atsako tik už prekių vertę, sumažėjusią dėl veiksmų su prekėmis, nebūtinų nustatyti, koks yra prekės pobūdis, savybės ir kaip ji veikia. Bet kuriuo atveju</p>	<p>CK 6.228¹¹ straipsnis 8. Vartotojas atsako tik už prekės vertės sumažėjimą, atsiradusį dėl veiksmų, nebūtinų prekės pobūdžiui, savybėms ir veikimui</p>	<p>Visiškas</p>

<p>varotojas neatsako už sumažėjusią prekių vertę, jei prekiautojas nesupažindino varotojo su teise atsisakyti sutarties, kaip nustatyta 6 straipsnio 1 dalies h punkte.</p>	<p>nustatyti. Vartotojas neatsako už prekės vertės sumažėjimą, jeigu verslininkas nepateikė varotojui informacijos apie teisę atsisakyti sutarties pagal šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 7 punktą.</p>	
<p>3. Jei varotojas naudojasi teise atsisakyti sutarties pateikęs prašymą pagal 7 straipsnio 3 dalį arba 8 straipsnio 8 dalį, varotojas sumoka prekiautojui sumą, proporcingą tam, kas buvo suteikta iki to momento, kai varotojas informavo prekiautoją apie tai, kad naudojasi teise atsisakyti sutarties, palyginti su visu tuo, kas numatyta suteikti pagal sutartį. Proporcinga suma, kurią prekiautojui turi sumokėti varotojas, apskaičiuojama remiantis visa sutartyje nustatyta kaina. Jei visa kaina yra pernelyg didelė, proporcinga suma apskaičiuojama remiantis tuo, kas buvo suteikta, rinkos verte.</p>	<p>CK 6.228¹¹ straipsnis 9. Jeigu varotojas atsisako sutarties šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnio 9 ar 10 dalyje numatytu atveju, varotojas privalo atlyginti verslininkui proporcingai už paslaugas, suteiktas iki to momento, kai varotojas pateikė verslininkui pranešimą apie sutarties atsisakymą. Suma, kurią varotojas turi sumokėti verslininkui, apskaičiuojama proporcingai nuo suteiktų paslaugų vertės, vadovaujantis sutartyje nustatyta bendra kaina. Jeigu bendra kaina yra pernelyg didelė, proporcinga suma apskaičiuojama remiantis suteiktų paslaugų rinkos verte.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>4. Vartotojas nemoka už:</p> <p>a) visas suteiktas paslaugas ar vandens, dujų ar elektros energijos tiekimą, kai nėra parduodamas ribotas jų tūris arba nustatytas kiekis, ar centralizuotą šilumos teikimą arba jų dalį, per sutarties atsisakymo laikotarpį, kai:</p> <p>i) prekiautojas nepateikė informacijos pagal 6 straipsnio 1 dalies h arba j punktą; arba</p> <p>ii) varotojas aiškiai neprašė pradėti teikti paslaugas per sutarties atsisakymo laikotarpį pagal 7 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnio 8 dalį; arba</p> <p>b) viso fizinėje laikmenoje neįrašyto skaitmeninio turinio ar jo dalies pateikimą, kai:</p> <p>i) varotojas nepateikė savo išankstinio sutikimo dėl paslaugų teikimo pradžios prieš pasibaigiant 9 straipsnyje nurodytam 14 dienų laikotarpiui;</p> <p>ii) varotojas, pateikdamas savo sutikimą, nepripažino, jog praranda teisę atsisakyti sutarties; arba</p> <p>iii) prekiautojas nepateikė patvirtinimo pagal 7 straipsnio 2 dalį arba 8 straipsnio 7 dalį.</p>	<p>Projektas 9 straipsnis. 6.228¹¹ straipsnio pakeitimas Pakeisti 6.228¹¹ straipsnio 10 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) verslininkas nepateikė varotojui informacijos apie teisę atsisakyti sutarties pagal šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 7 punktą arba šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punkte nustatytos informacijos, kad varotojas turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio straipsnio 9 dalį, arba“.</p> <p>CK 6.228¹¹ straipsnis 10. Vartotojas neatlygina už suteiktas paslaugas ar energijos tiekimą per sutarties atsisakymo laikotarpį, jeigu: [...] 2) varotojas nepateikė aiškaus prašymo pradėti teikti paslaugas per sutarties atsisakymo laikotarpį pagal šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnio 9 ar 10 dalį.</p> <p>Projektas 10 straipsnis. 6.228¹² straipsnio pakeitimas 3. Pakeisti 6.228¹² straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip: „7. Vartotojas neturi pareigos mokėti už viso ar dalies patvariojoje</p>	<p>Visiškas</p>

	<p>laikmenoje neįrašyto skaitmeninio turinio teikimą, kai yra bent viena iš šių sąlygų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vartotojas nepateikė savo išankstinio aiškaus sutikimo dėl skaitmeninio turinio teikimo pradžios iki šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnyje nustatyto termino pabaigos; 2) vartotojas, pateikdamas savo sutikimą dėl skaitmeninio turinio teikimo pradžios, nepripažino, kad praranda teisę atsisakyti sutarties; 3) verslininkas nepateikė vartotojui patvirtinimo pagal šio straipsnio 4 dalį.“ 	
5. Vartotojas, naudodamasis teise atsisakyti sutarties, neprisiima jokios atsakomybės, išskyrus atvejais, kurie numatyti 13 straipsnio 2 dalyje ir šiame straipsnyje.	<p>CK 6.228¹¹ straipsnis</p> <p>11. Vartotojo teisės atsisakyti sutarties įgyvendinimas negali sukelti vartotojui jokių kitų išlaidų, nenumatytų šiame straipsnyje ar šio kodekso 6.228¹² straipsnyje.</p>	Visiškas
<p>19 straipsnis. Mokesčiai už mokėjimo priemonių naudojimą</p> <p>Valstybės narės draudžia prekyautojams už konkrečių mokėjimo priemonių naudojimą imti iš vartotojų mokesčius, kurie viršija prekyautojo išlaidas, patiriamas naudojantis tokiomis priemonėmis.</p>	<p>Projektas</p> <p>4 straipsnis. 6.228⁵ straipsnio pakeitimas</p> <p>3. Papildyti 6.228⁵ straipsnį 6 dalimi:</p> <p>„6. Verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą.“</p>	Visiškas
<p>21 straipsnis. Bendravimas telefonu</p> <p>Valstybės narės užtikrina, kad prekyautojui naudojantis telefono linija, kai su juo susisiekiama telefonu sudarytos sutarties klausimu, prekyautojui skambinantis vartotojas neprivalėtų mokėti daugiau nei bazinę kainą.</p> <p>Pirma pastraipa nedaromas poveikis telekomunikacijų paslaugų teikėjų teisei imti mokestį už tokius skambučius.</p>	<p>Projektas</p> <p>4 straipsnis. 6.228⁵ straipsnio pakeitimas</p> <p>2. Pakeisti 6.228⁵ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„5. Verslininkas, suteikiantis vartotojui galimybę susisiekti su juo dėl sudarytos sutarties naudojantis telefono ryšio paslaugomis, negali naudoti telefono ryšio numerio, kuriuo skambinant būtų taikoma didesnė negu bazinė skambučių kaina, t. y. didesnė negu kaina, kurią vartotojas moka už skambučius viešųjų fiksuotojo ir judriojo telefono ryšio paslaugų numeriais. Verslininkas, pažeidęs šią pareigą, turi atlyginti dėl to vartotojo patirtas išlaidas.“</p>	Visiškas

<p>22 straipsnis. Papildomi mokėjimai</p> <p>Prieš vartotojui įsipareigojant laikytis sutarties ar pasiūlymo, prekiautojas stengiasi gauti aiškų vartotojo sutikimą dėl kiekvieno papildomo mokėjimo, kuris turėtų būti atliktas papildomai prie prekiautojo atlygio, dėl kurio susitarta už pagrindinės sutartinės pareigos vykdymą. Jei prekiautojas negauna aiškaus vartotojo sutikimo, bet padaro tokią išvadą, pasinaudodamas standartinėmis galimybėmis, su kuriomis vartotojas, norėdamas išvengti papildomo mokėjimo, turėjo nesutikti, vartotojas turi teisę tokį mokėjimą susigrąžinti.</p>	<p>Projektas</p> <p>4 straipsnis. 6.228⁵ straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 6.228⁵ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„3. Prieš sudarydamas vartojimo sutartį, verslininkas turi gauti aiškų vartotojo sutikimą dėl kiekvieno papildomo mokesčio, numatyto prie kainos (atlyginimo už verslininko pagrindinės sutartinės prievolės įvykdymą). Jeigu verslininkas negavo aiškaus vartotojo sutikimo, bet numanė jį iš išankstinių teiginių, su kuriais vartotojas, norėdamas išvengti papildomų mokesčių, turėjo nesutikti, vartotojas turi teisę tokius mokesčius susigrąžinti.“</p>	<p>Visiškas</p>
--	--	-----------------

Teisingumo ministras

 Juozas Bernatonių

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO (ES) NR. 524/2013 DĖL ELEKTRONINIO VARTOTOJŲ GINČŲ
SPRENDIMO, KURIUO IŠ DALIES KEIČIAMIS REGLAMENTAS (EB) NR. 2006/2004 IR DIREKTYVA 2009/22/EB, IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 40 STRAIPSNIO IR ĮSTATYMO PRIEDO
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
ATITIKTIES LENTELĖ**

2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (toliau – EGS reglamentas)	Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas)	Reglamento įgyvendinimo lygis (visiškas, dalinis)
<p>EGS reglamento 18 straipsnis 18 straipsnis</p> <p>Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.</p>	<p>Įstatymo projekto 1 straipsnis 40 straipsnio 1 dalies pakeitimas</p> <p>Papildyti 40 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 5 dalyje, 6.228⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁷ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁸ straipsnio 2–6 dalyse, 6.228⁹ straipsnio 4 ir 5 dalyse, 6.228¹⁰ straipsnio 1, 9 ir 10 dalyse, 6.228¹¹ straipsnio 2, 6–12 dalyse, 6.228¹² straipsnio 3, 4 ir 7 dalyse, 6.228¹⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.359 straipsnyje, 6.359¹ straipsnyje, 6.369 straipsnio 3, 7–13 dalyse, 6.370 straipsnio 4–9 dalyse ir šio įstatymo 36 straipsnio 5–17 dalyse, 37 straipsnio 1–4, 8–12 dalyse, 38 straipsnio 1 dalyje, 39 straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo vieno šimto keturiasdešimt keturių iki vieno tūkstančio keturių šimtų keturiasdešimt aštuonių eurų baudą. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento (ES) Nr. 524/2013 14 straipsnio, šio įstatymo 5 straipsnio 3–5 dalyse, 21 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti nuo septyniasdešimt dviejų iki septynių šimtų dvidešimt keturių eurų baudą.“</p>	<p>Visiškas</p>

Teisingumo ministras

 Juozas Bernatoniš

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵,
6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR 6.228¹² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO (toliau – Projektas)
(TAP-16-824)(TAIS NR. 16-3923(2))**

2016-05-19 Nr. NV-1595

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas:

1. Projektu keičiamo Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas) 6.228¹ straipsnio 1 dalyje siūloma nustatyti, kad šio kodekso *nustatytais atvejais* vartojimo sutartimis laikomos ir *kitos sutartys*. Siekiant teisinio aiškumo, mūsų manymu, ši nuostata turėtų būti sukonkretinta, kadangi pagal siūlomą redakciją nėra aišku, kokie atvejai turimi omenyje, taip pat neaišku, pagal kokius kriterijus (elementus) turėtų būti vertinamas kitų sutarčių priskyrimas vartojimo sutartims, t.y. ar pagal sutarties šalis, ar pagal turinį. Projekto aiškinamajame rašte minėta išlyga siejama su sutartimis dėl skaitmeninio turinio teikimo, kurios numato skaitmeninio turinio vartotojams teikimą be kainos sumokėjimo, todėl siūlytume Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas) 6.228¹ straipsnio nuostatas patikslinti. Šiame kontekste, be kita ko, atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnio 1 dalyje minima „*bet kuri verslininko ir vartotojo sudaryta sutartis*“.

2. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnio 1 dalį siūloma papildyti, kad šiame straipsnyje vartojimo sutartimi laikoma bet kuri verslininko ir vartotojo sudaryta sutartis. Atsižvelgiant į tai, siūlytume įvertinti, ar šio pakeitimo kontekste aktuali išlieka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹ straipsnio 4 dalies nuostata, kad šio kodekso 6.228⁴ straipsnio tikslais preke laikomas ir nekilnojamas daiktas, taip pat šilumos ir elektros energija, vanduo, gamtinės dujos.

3. Pastebėtina, kad pagal direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnį Europos Sąjungos valstybės narės draudžia prekyautojams už konkrečių mokėjimo priemonių naudojimą imti iš vartotojų mokesčius, kurie viršija prekyautojo išlaidas, patiriamas naudojantis tokiomis priemonėmis. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti mokėtojai siūlyti nuolaidą, siekiančiam naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę, tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą. Kaip Projekto rengėjai nurodo aiškinamajame rašte, atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalis neužtikrina tinkamo direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnio įgyvendinimo (neapimami mokėjimai grynaisiais pinigais), Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 6 dalyje siūloma numatyti, kad verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Siūlytume papildomai pagrįsti, kodėl direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnio nuostatos taip pat taikytinos atsikaitymams grynaisiais pinigais, nes direktyvos tekste yra minimos tik mokėjimo priemonės. Be to, mūsų manymu, šioje nuostatoje netikslinga kartoti draudimų, numatytų Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje, prireikus siūlytume išskirti tik reguliavimą dėl draudimų, taikytinų atsiskaitymo grynaisiais pinigais atveju. Kartu pastebėtina, kad siūlomas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 6 dalies paskutinis sakiny, kad įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš

naudotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą, nepriskirtinas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reguliavimo dalykui, be kita ko, minėta nuostata jau yra įtvirtinta Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje. Be to, siūloma nuostata nenustato konkrečių taisyklių, o tik sukuria teisinio reguliavimo neapibrėžtumą („įstatymai“), nepagrįstą diskreciją („gali nustatyti“).

4. Siūlome įvertinti, ar, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 10 punkto pakeitimus, kur išskiriamas priminimas apie prekės garantiją pagal įstatymą, neturėtų būti atitinkamai tikslinamas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁶ straipsnio 1 dalies 5 punktas, kuriame paliekama nuoroda „garantija pagal įstatymą“ (žr. Direktyvos 2011/83/ES 5 straipsnio 1 dalies e punktą – *papildomai prie priminimo*, kad yra teisinė prekių atitikties garantija, informacija apie garantinį aptarnavimą ir komercines garantijas, jei taikoma).

5. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁹ straipsnio 3 dalyje siūloma atsisakyti reguliavimo dėl sumų, kurias turi mokėti vartotojas tai atvejais, kai sudaromos neterminuotos sutartys ar sutartys, kuriose numatomas periodinių įmokų mokėjimas. Siūlytume Projekto lydimuosiuose dokumentuose pagrįsti šiuos pakeitimus, kadangi detalesnių argumentų šia apimtimi nepateikta. Kartu siūlytume įvertinti, ar dėl anksčiau minėtų nuostatų atsisakymo nereikalingos Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁹ straipsnio 3 dalies pereinamosios nuostatos.

6. Pastebėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punktą, prieš sudarydamas nuotolinę sutartį ar ne prekybos patalpose sudaromą sutartį, verslininkas, be kita ko, privalo aiškiai ir suprantamai suteikti vartotojui informaciją kad vartotojas, atsisakęs sutarties pagal šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnio 9 ar 10 dalį, turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio kodekso 6.228¹¹ straipsnio 9 dalį. Atsižvelgiant į tai, mūsų nuomone, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹¹ straipsnio 10 dalies 1 punkte netikslinga atkartoti šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punkto nuostatą (t.y. nurodyti, kad vartotojas turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio straipsnio 9 dalį), pakaktų pateikti nuorodą tik į konkrečius kodekso straipsnius.

7. Atkreipiame dėmesį, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateiktas svarstyti (šiuo metu tikslinamas po ministerijų atstovų pasitarimo) Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁵, 6.228¹³, 6.353, 6.362 ir 6.363 straipsnių pakeitimo ir Kodekso papildymo 6.358¹ straipsniu įstatymo projektas ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 15 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektas (TAIS Nr.16-3091(3)). Tiek Projekte, tiek minėtuose Lietuvos Respublikos civilinio kodekso pakeitimuose skirtinga apimtimi keičiamas tas pats straipsnis (6.228⁵), todėl siūlomas reguliavimas, be kita ko, turėtų būti peržiūrėtas sistemaiškai.

8. Pažymime, kad tikslintina Projekto atitikties lentelė, kadangi joje pateikiama neaktuali Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 4 punkto redakcija, t.y. minima abonentinė sutartis, kuri galiojančioje nuostatoje įvardinta kaip sutartis, kurioje numatytas periodinių įmokų mokėjimas, taip pat neaktuali Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁶ straipsnio 1 dalies 6 punkto redakcija (dėl kokybės garantijos).

1-ojo teisinės ekspertizės skyriaus vedėja

Daiva Gubistienė

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ IR 6.228¹²
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Institucijos pavadinimas (rašto data ir Nr.)	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus
Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2016-05-19 pažyma Nr. NV-1595	2. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228 ⁴ straipsnio 1 dalį siūloma papildyti, kad šiame straipsnyje vartojimo sutartimi laikoma bet kuri verslininko ir vartotojo sudaryta sutartis. Atsižvelgiant į tai, siūlytume įvertinti, ar šio pakeitimo kontekste aktuali išlieka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228 ¹ straipsnio 4 dalies nuostata, kad šio kodekso 6.228 ⁴ straipsnio tikslais preke laikomas ir nekilnojamas daiktas, taip pat šilumos ir elektros energija, vanduo, gamtinės dujos.	Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad Civilinio kodekso 6.228 ¹ straipsnio 4 dalis įgyvendina direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 3 dalį. Be to, Civilinio kodekso 6.228 ¹ straipsnio 4 dalies nuostata apibrėžia prekės sąvoką viso skyriaus „Vartojimo sutartys“, įskaitant 6.228 ⁴ straipsnį, kontekste. Išbraukus siūlomą nuostatą, gali susiaurėti Civilinio kodekso 6.228 ⁴ straipsnio taikymo sritis ir tai neatitiktų direktyvos 93/13/EEB nuostatų. Pažymėtina, kad Civilinio kodekso 6.228 ¹ straipsnio 4 dalis užtikrina teisinio reguliavimo sistemiškumą ir aiškumą.
	3. Pastebėtina, kad pagal direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnį Europos Sąjungos valstybės narės draudžia prekyautojams už konkrečių mokėjimo priemonių naudojimą imti iš vartotojų mokesčius, kurie viršija prekyautojo išlaidas, patiriamas naudojantis tokiomis priemonėmis. Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų teikėjas negali gavėjui trukdyti mokėtojai siūlyti nuolaidą, siekiančiam naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę, tačiau gavėjui draudžiama reikalauti iš mokėtojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą. Kaip Projekto rengėjai nurodo aiškinamajame rašte, atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalis neužtikrina tinkamo direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnio įgyvendinimo (neapimami mokėjimai grynaisiais pinigais), Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228 ⁵ straipsnio 6 dalyje siūloma numatyti, kad verslininkui draudžiama reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą ar mokėjimą grynaisiais	Atsižvelgta iš dalies. Papildytas įstatymo projekto aiškinamasis raštas dėl direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnio nuostatos taikymo mokėjimams grynaisiais pinigais. Pažymėtina, kad tai nurodyta Europos Komisijos Teisingumo generalinio direktorato parengtose direktyvos 2011/83/ES taikymo gairėse (<i>Guidance document</i>). Projekte siūloma suformuluoti bendrą direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnį atitinkančią normą, o ne tik reguliavimą, taikytiną mokėjimams grynaisiais pinigais. Kaip žinia, Mokėjimų įstatymo nuostatos įgyvendina Mokėjimo paslaugų direktyvą, kuri turi specifinę taikymo sritį, ir kuri nesutampa su Vartotojų teisių direktyvos taikymo sritimi. Be to, Mokėjimų įstatymo nuostatos gali būti pakeistos (atsisakyta išimtinio visiško draudimo reikalauti atlyginimo už mokėjimo priemonę) ir tokiu atveju Vartotojų teisių direktyvos 19 straipsnis liktų neįgyvendintas. Siūlomas Civilinio kodekso 6.228 ⁵ straipsnio 6 dalies paskutinis sakinyss užtikrina tiek teisinio reguliavimo sistemiškumą (t. y. apimamos visos mokėjimo priemonės

	<p>pinigais, viršijančio verslininko išlaidas, patiriamas dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo ar mokėjimo grynaisiais pinigais. Siūlytume papildomai pagrįsti, kodėl direktyvos 2011/83/ES 19 straipsnio nuostatos taip pat taikytinos atsikaitymams grynaisiais pinigais, nes direktyvos tekste yra minimos tik mokėjimo priemonės. Be to, mūsų manymu, šioje nuostatoje netikslinga kartoti draudimų, numatytų Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje, prireikus siūlytume išskirti tik reguliavimą dėl draudimų, taikytinų atsiskaitymo grynaisiais pinigais atveju. Kartu pastebėtina, kad siūlomas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 6 dalies paskutinis sakinyss, kad įstatymai gali nustatyti draudimą reikalauti iš vartotojo atlyginimo už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą, nepriskirtinas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso reguliavimo dalykui, be kita ko, minėta nuostata jau yra įtvirtinta Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 9 straipsnyje. Be to, siūloma nuostata nenustato konkrečių taisyklių, o tik sukuria teisinio reguliavimo neapibrėžtumą („įstatymai“), nepagrįstą diskreciją („gali nustatyti“).</p>	<p>direktyvos 2011/83/ES prasme), tiek ir suderinamumą su kitais įstatymais (Mokėjimų įstatymu). Išbraukus šį sakinį, galėtų kilti Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 6 dalies ir Mokėjimų įstatymo 9 straipsnio 4 dalies nuostatų kolizija.</p>
	<p>6. Pastebėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punktą, prieš sudarydamas nuotolinę sutartį ar ne prekybos patalpose sudaromą sutartį, verslininkas, be kita ko, privalo aiškiai ir suprantamai suteikti vartotojui informaciją kad vartotojas, atsisakęs sutarties pagal šio kodekso 6.228¹⁰ straipsnio 9 ar 10 dalį, turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio kodekso 6.228¹¹ straipsnio 9 dalį. Atsižvelgiant į tai, mūsų nuomone, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228¹¹ straipsnio 10 dalies 1 punkte netikslinga atkartoti šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punkto nuostatą (t.y. nurodyti, kad vartotojas turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio straipsnio 9 dalį), pakaktų pateikti nuorodą tik į konkrečius kodekso straipsnius.</p>	<p>Neatsižvelgta. Civilinio kodekso 6.228¹¹ straipsnio 10 dalies 1 punkte ne tik pateikiamos nuorodos į kitas Civilinio kodekso nuostatas, bet ir paaiškinama kokia informacija turima omeny. Šiame punkte nurodoma: „verslininkas nepateikė vartotojui <i>informacijos apie teisę atsisakyti sutarties</i> pagal šio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 7 punktą“, todėl nurodoma ir „kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 9 punkte nustatytos <i>informacijos, kad vartotojas turi sumokėti verslininkui pagrįstas išlaidas pagal šio straipsnio 9 dalį</i>“. Manytume, kad siūloma nuostata užtikrintų didesnę teisinį aiškumą ir tikrumą.</p>

	<p>7. Atkreipiame dėmesį, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateiktas svarstyti (šiuo metu tikslinamas po ministerijų atstovų pasitarimo) Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.228⁵, 6.228¹³, 6.353, 6.362 ir 6.363 straipsnių pakeitimo ir Kodekso papildymo 6.358¹ straipsniu įstatymo projektas ir Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo Nr. I-657 15 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektas (TAIS Nr.16-3091(3)). Tiek Projekte, tiek minėtuose Lietuvos Respublikos civilinio kodekso pakeitimuose skirtinga apimtimi keičiamas tas pats straipsnis (6.228⁵), todėl siūlomas reguliavimas, be kita ko, turėtų būti peržiūrėtas sistemiškai.</p>	<p>Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad nurodytų Ūkio ministerijos parengtų įstatymų projektų tikslai nėra tiesiogiai susiję su Europos Sąjungos teisės nuostatų, reglamentuojančių vartotojų apsaugą, perkėlimu į nacionalinę teisę. Nurodytais įstatymų projektais siekiama reikalavimus, turinčius esminį poveikį mažmeninės prekybos veiklai, perkelti iš Mažmeninės prekybos taisyklių į įstatymą (Civilinį kodeksą). Be to, teikiamas Civilinio kodekso 6.228¹, 6.228³, 6.228⁴, 6.228⁵, 6.228⁶, 6.228⁷, 6.228⁹, 6.228¹⁰, 6.228¹¹ ir 6.228¹² straipsnių pakeitimo įstatymo projektas parengtas, atsižvelgiant į Europos Komisijos paklausimą Nr. 7880/15/JUST dėl direktyvos 2011/83/ES kai kurių nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę, t. y. siekiant išvengti Europos Sąjungos teisės pažeidimo procedūros. Siūlomas įstatymų projektų sujungimas gali neigiamai paveikti reikalingą operatyvų įstatymo projekto apsvarstymą ir priėmimą.</p>
--	---	---

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2016-07-05

Dėl Civilinio kodekso 6.228-1, 6.228-3, 6.228-4, 6.228-5, 6.228-6, 6.228-7, 6.228-9, 6.228-10, 6.228-11 ir 6.228-12 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (TAP-16-824) (16-3923(2)) ir Nartotų teisų apsaugos įstatymo Nr. I-657 40 straipsnio ir įstatymo priedo pakeitimo įstatymo projekto

Pranešėjas: teisingumo ministras J. Bernatoniš

Dalyvauja: TM Teisinių institucijų departamento patarėjas A. Baležentis

Klausimo kuratorius: N. Makštelienė

2016-05-19

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><u>2016-05-24</u></p> <p>(data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p>Siųlyti TM įvertinti TD pastabas. Patikslinti projektą svarstyti Vyriausybės posėdžio A dalyje.</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p>

MB